

אבא עד כאן –עמרי יוגב

תומר ועמרי

על גדת מפגש הנחלים, בעמק הקסום הזה, בקיבוץ של אז, שהקימו בני ובנות גרעינים מצ'כיה, סלובקיה והולנד, נולד אבא שלנו לאברי וחווה ממייסדי הקיבוץ, לאושרם הרב של הוריו ואחיו אילן ורינה.

כשהיה בן שנה וחצי נפטר אביו.

כאן גדל, עטוף באהבתם הגדולה של הוריו, אחיו, וחברות וחברי הקיבוץ, על קרקע ההווה הקיבוצית באצבע הגליל.

תבנית נוף מולדתו כללה לימודים בתיכון המשותף של קיבוצי האיחוד בכפר בלום, ועבודה בשדות הכותנה של הקיבוץ.

בי"ב, במסגרת עבודת גמר בביולוגיה על חיפושית הקמח, התאהב בעולם המחקר המדעי והביולוגי. ולא בכדי, עשר שנים לאחר מכן, בחר בתחום כמסלול אקדמי באוניברסיטה.

אבא עשה שנת שירות כ"חטיבון אזור גליל באיחוד", תפקידו היה להדריך וללוות קינים של תנועת הנוער העובד בקיבוצי הגליל של איחוד הקבוצות והקיבוצים. בהמשך חייו תמיד סיפר בחיוך זיכרונות נעורים מתוקים מתקופה זו.

בנובמבר 1977 התגייס לחיל האויר, לקורס טייס מחזור 90, וכעבור שנתיים הוסמך כטייס מסוקים. שם רכש חברים טובים ורבים שאיתם נוצרו קשרים שהלכו והתהדקו עם השנים והוסיפו לחייו אושר ונחת.

לאחר שירות הקבע טייל אבא למעלה משנה בדרום אמריקה עם חברים, והמשיך את פרק החו"ל שלו במכירת גלידה בטקסס במשך כחצי שנה.

בשנת '86 חזר מהטיול ונכנס כשותף בדירה ברחוב וייזל בתל אביב עם רויטל, שהייתה סטודנטית לפיזיותרפיה.

למד ביולוגיה באוניברסיטת תל אביב, ועם סיום התואר, הם התחתנו על דשא לא רחוק מכאן.

הזוג הצעיר עבר להרצליה ובה נולדנו איתי ואני. ב-1996 עברנו ליבנה, שבה נולד גל, ובה אנו חיים מאז.

אורי ועמרי

שלוש שנים לאחר שסיים את התואר החליט להקים חברה ויחד עם חברו שמוליק קבילי הקים את חברת "אתרוג", שפיתחה ערכה לאבחון דנ"א וחלבונים.

אבא בחר להקים את המפעל בתל חי, אילן אחיו סייע לו בהקמה וניהול המפעל.

7 שנים לאחר הקמת החברה, אינויטרוג'ן האמריקאית ששיווקה את מוצרי אתרוג והתעניינה ברכישת החברה, שלחה נציגים לארץ להתרשם מהמפעל.

רצה הגורל ובמהלך ביקורם נפלו קטיושות על אצבע הגליל. אבא וחבריו הנבוכים מאתרוג שרצו לשכנע את האמריקאים לרכוש את החברה, לא איבדו את העשתונות וסיפרו שאלה קולות אימונים של הצבא. לא סתם כינתה אותו אחותו הגדולה רינה, איש העולם הגדול.

לבסוף החברה נמכרה ביוני 2000 במסעדת המבורגרים בסן דייגו.

בשנת 2001 אובחן כחולה בסרטן מסוג לימפומה ובהמשך טופל ונרפא.

אבא המשיך לנהל המפעל עד שנת 2007.

כשפרש, המשיך ללימודי תואר שני במנהל עסקים בתוכנית קלוג רקאנטי שמשלבת לימודים בארץ ובארצות הברית. בסיום התואר השני התפנה להתנדבויות קהילתיות וייעוץ ליזמים ואנשי עסקים.

סמוך לסיום עבודתו באתרוג התבשר שחלה בסרטן מסוג סרקומה. בשנת 2008 עבר ניתוח להוצאת הגידול מרגלו, שהעניק לו 12 שנות חיים, אך גם גרם לו למגבלה בתנועת הברך ובהליכה.

בשנים 2011 עד 2017 ניהל את חברת אפרנת שעסקה בפיתוח תרופה לסרטן ומחלת הפפילומה.

בשנת 2019 התמנה לניהול חברת ביוספ שעסקה בפיתוח מכשור להפרדת תאי דם ובה עבד עד ימיו האחרונים.

בשנתיים האחרונות החריף מאבקו במחלה אך גם זה לא ריפה את ידיו מלהיות אדם נחוץ, משמעותי וחשוב עבור החברה, משפחתו וחבריו.

תומר ואורי